

داوری الهی

¹ لهذا، ای آدمی، که حکم می‌کنی، هر که باشی عذری نداری زیرا که به آنچه بر دیگری حکم می‌کنی، فتوا بر خود می‌دهی، زیرا تو که حکم می‌کنی، همان کارها را به عمل می‌آوری.² و می‌دانیم که حکم خدا بر کنندگان چنین اعمال بر حق است.³ پس، ای آدمی، که بر کنندگان چنین اعمال حکم می‌کنی و خود همان را می‌کنی، آیا گمان می‌بری که تو از حکم خدا خواهی رست؟⁴ یا آنکه دولت مهربانی و صبر و حلم او را ناچیز می‌شماری و نمی‌دانی که مهربانی خدا تو را به توبه می‌کشد؟⁵ و به سبب قساوت و دل ناتوبه‌کار خود، غضب را ذخیره می‌کنی برای خود در روز غضب و ظهور داوری عادل خدا⁶ که به هر کس برحسب اعمالش جزا خواهد داد.⁷ اما به آنانی که با صبر در اعمال نیکو طالب جلال و اکرام و بقاءند، حیات جاودانی را؛⁸ و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطیع ناراستی می‌باشند، خشم و غضب⁹ و عذاب و صیق بر هر نفس بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛¹⁰ لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار، نخست بر یهود و بر یونانی نیز.¹¹ زیرا نزد خدا طرفداری نیست.

¹² زیرا آنانی که بدون شریعت گناه کنند، بیشریعت نیز هلاک شوند و آنانی که با شریعت گناه کنند، از شریعت بر ایشان حکم خواهد شد.¹³ از آن جهت که شنوندگان شریعت در حضور خدا عادل نیستند بلکه کنندگان شریعت عادل شمرده خواهند شد.¹⁴ زیرا هرگاه امت‌هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بجا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند،¹⁵ چونکه از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مَذِمَّت می‌کنند یا عذر می‌آورند،¹⁶ در روزی که خدا رازهای مردم را داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من.

یهودیان و شریعت

¹⁷ پس اگر تو مُسَمَّی به یهود هستی و بر شریعت تکیه می‌کنی و به خدا فخر می‌نمایی،¹⁸ و اراده او را می‌دانی و از شریعت تربیت یافته، چیزهای افضل را

دینونة الله على العالم

¹ لِذَلِكَ أَنْتَ يَا عَذْرُ، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، كُلُّ مَنْ يَدِينُ، لِأَنَّكَ فِي مَا تَدِينُ غَيْرَكَ تَحْكُمُ عَلَى نَفْسِكَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ الَّذِي تَدِينُ تَفْعَلُ تِلْكَ الْأُمُورَ بَعِيْهَا.² وَتَحْنُ تَعْلَمُ أَنَّ دَيْنُونَةَ اللَّهِ هِيَ حَسَبُ الْحَقِّ عَلَى الَّذِينَ يَفْعَلُونَ مِثْلَ هَذِهِ. ³ أَقْطَلُ هَذَا، أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، الَّذِي تَدِينُ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ مِثْلَ هَذِهِ وَأَنْتَ تَفْعَلُهَا، أَلَيْسَ تَنْجُو مِنْ دَيْنُونَةِ اللَّهِ؟ أَمْ تَسْتَهِينُ بَعْنِي لُطْفِهِ وَإِمْهَالِهِ وَطُولِ أَتَانِهِ غَيْرَ عَالِمٍ أَنَّ لُطْفَ اللَّهِ إِنَّمَا يَقْتَضِي إِلَى التَّوْبَةِ؟⁵ وَلَكَيْلَ مَنْ أَجَلَ قَسَاوَتِكَ وَقَلْبِكَ غَيْرَ التَّائِبِ تَذَخَّرَ لِنَفْسِكَ غَضَبًا فِي يَوْمِ الْقَضَبِ وَاسْتِغْلَالِ دَيْنُونَةِ اللَّهِ الْعَادِلَةِ الَّذِي سَيُجَازِي كُلَّ وَاحِدٍ حَسَبَ أَعْمَالِهِ. ⁷ أَمَّا الَّذِينَ يَصْبِرُونَ فِي الْعَمَلِ الصَّالِحِ يَطْلُبُونَ الْمَجْدَ وَالْكَرَامَةَ وَالْبَقَاءَ قِيَالِحَاةِ الْآبِدَةِ،⁸ وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ مِنْ أَهْلِ التَّخَرُّبِ وَلَا يَطَاوِعُونَ لِلْحَقِّ بَلْ يُطَاوِعُونَ لِلْإِثْمِ، فَسَخَطُ وَغَضَبُ شِدَّةٍ وَصِيقٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ إِنْسَانٍ يَفْعَلُ الشَّرَّ، الْيَهُودِيِّ أَوَّلًا ثُمَّ الْيُونَانِيِّ،¹⁰ وَمَجْدُ وَكَرَامَةُ وَسَلَامٌ لِكُلِّ مَنْ يَفْعَلُ الصَّالِحَ، الْيَهُودِيِّ أَوَّلًا ثُمَّ الْيُونَانِيِّ،¹¹ لِأَنَّ لَيْسَ عِنْدَ اللَّهِ مُحَابَاةً.

¹² لِأَنَّ كُلَّ مَنْ أَخْطَأَ بِدُونِ التَّائُمُوسِ قِيدُونِ التَّائُمُوسِ يَهْلِكُ، وَكُلُّ مَنْ أَخْطَأَ فِي التَّائُمُوسِ قِيَالِ التَّائُمُوسِ يُدَانُ،¹³ لِأَنَّ لَيْسَ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ التَّائُمُوسَ هُمْ أَتْرَارَ عِنْدَ اللَّهِ بَلِ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ بِالتَّائُمُوسِ هُمْ يُبَرَّرُونَ.¹⁴ لِأَنَّهُ الْأَمَمُ الَّذِينَ لَيْسَ عِنْدَهُمُ التَّائُمُوسُ، مَتَى فَعَلُوا بِالطَّبِيعَةِ مَا هُوَ فِي التَّائُمُوسِ، فَهَؤُلَاءِ إِذْ لَيْسَ لَهُمُ التَّائُمُوسُ هُمْ تَائُمُوسٌ لِأَنفُسِهِمْ¹⁵ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ عَمَلَ التَّائُمُوسِ مَكْتُوبًا فِي قُلُوبِهِمْ شَاهِدًا أَيْضًا صَمِيرُهُمْ وَأَفْكَارُهُمْ فِيمَا بَيْنَهُمَا، مُسْتَكْبِهَةً أَوْ مُحْتَجَّةً،¹⁶ فِي الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ يَدِينُ اللَّهُ سَرَائِرَ النَّاسِ حَسَبَ إِجْلِيلِي يَسُوعَ الْمَسِيحِ.

اليهود والتائُموس

¹⁷ هَؤُذَا أَنْتَ تُسَمَّى يَهُودِيًّا وَتَتَكَلَّمُ عَلَى التَّائُمُوسِ وَتَقْتَضِرُ بِاللَّهِ¹⁸ وَتَعْرِفُ مَشِيئَتَهُ وَتُمَيِّزُ الْأُمُورَ الْمُتَخَالِفَةَ، مُتَعَلِّمًا مِنَ التَّائُمُوسِ،¹⁹ وَتَقِي أَنَّكَ قَائِدٌ لِلْعُمَيَّانِ وَتُؤَرِّ لِلَّذِينَ فِي الظُّلْمَةِ²⁰ وَمُهْدَبٌ لِلْأَغْيَاءِ وَمُعَلِّمٌ لِلْأَطْفَالِ وَلَيْكَ صُورَةُ الْعِلْمِ وَالْحَقِّ فِي التَّائُمُوسِ.²¹ فَأَنْتَ إِذَا الَّذِي تَعْلَمُ غَيْرَكَ، أَلَيْسَتْ تَعْلَمُ نَفْسَكَ؟ الَّذِي تَكْرُرُ أَنْ لَا تُسْرِقَ، أَلَيْسَتْ تُسْرِقُ؟²² الَّذِي تَقُولُ أَنْ لَا يُزْنِي، أَتُرْنِي؟ الَّذِي تَسْتَكْرِهُ الْأَوْتَانَ، أَتَسْرِقُ الْهَيْكَلِ؟²³ الَّذِي تَقْتَضِرُ بِالتَّائُمُوسِ، أَبَعْدِي التَّائُمُوسِ تُهِنُ اللَّهَ؟²⁴ لِأَنَّ: "اسْمُ اللَّهِ يُجَدِّفُ

عَلَيْهِ يَسْتَبِيكُم بَيْنَ الْأُمَمِ"، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ.²⁵ فَإِنَّ الْخِتَانَ يَنْقُصُ إِنْ عَمِلْتَ بِالنَّامُوسِ، وَلَكِنْ إِنْ كُنْتَ مُتَعَدِّياً النَّامُوسَ فَقَدْ صَارَ خِتَانُكَ عُزْلَةً.²⁶ إِذَا إِنْ كَانَ الْأَعْرَلُ يَحْقِطُ أَحْكَامَ النَّامُوسِ، أَفَمَا تُحْسَبُ عُزْلَتُهُ خِتَانًا؟²⁷ وَتَكُونُ الْعُزْلَةُ الَّتِي مِنَ الطَّبِيعَةِ، وَهِيَ تُكَمِّلُ النَّامُوسَ، تَدِينُكَ أَنْتَ الَّذِي فِي الْكِتَابِ وَالْخِتَانِ تَتَعَدَّى النَّامُوسَ.²⁸ لَأَنَّ الْيَهُودِيَّ فِي الظَّاهِرِ لَيْسَ هُوَ يَهُودِيًّا وَلَا الْخِتَانُ الَّذِي فِي الظَّاهِرِ فِي اللَّحْمِ خِتَانًا،²⁹ بَلِ الْيَهُودِيُّ فِي الْحَقِّ هُوَ الْيَهُودِيُّ وَخِتَانُ الْقَلْبِ بِالرُّوحِ لَا بِالْكِتَابِ هُوَ الْخِتَانُ الَّذِي مَدَحُهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ بَلْ مِنَ اللَّهِ.

می‌گزینی،¹⁹ و یقین داری که خود هادی کوران و نور ظلمتیان²⁰ و مُؤَدِّب جاهلان و معلّم اطفال هستی و در شریعت صورت معرفت و راستی را داری،²¹ پس ای کسی که دیگران را تعلیم می‌دهی، چرا خود را نمی‌آموزی؟ و وعظ می‌کنی که دزدی نباید کرد، آیا خود دزدی می‌کنی؟²² و از زنا کردن نهی می‌کنی، آیا خود زانی نیستی؟ و از بتها نفرت داری، آیا خود معبده را غارت نمی‌کنی؟²³ و به شریعت فخر می‌کنی، آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی‌کنی؟²⁴ زیرا که به سبب شما در میان امّت‌ها اسم خدا را کفر می‌گویند، چنانکه مکتوب است.²⁵ زیرا ختنه سودمند است هرگاه به شریعت عمل نمایی. امّا اگر از شریعت تجاوز نمایی، ختنه تو نامختونی گشته است.²⁶ پس اگر نامختونی، احکام شریعت را نگاه دارد، آیا نامختونی او ختنه شمرده نمی‌شود؟²⁷ و نامختونی طبیعی هرگاه شریعت را بجا آرد، حکم خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و ختنه از شریعت تجاوز می‌کنی.²⁸ زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی.²⁹ بلکه یهود آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست.